

2019-19

46
2019

Peer Reviewed Referred and
UGC Listed Journal
(Journal No. 40776)

ISSN 2277 - 5730

AN INTERNATIONAL MULTIDISCIPLINARY
QUARTERLY RESEARCH JOURNAL

AJANTA

Volume-VIII, Issue-I
January - March - 2019
Marathi Part - IV

IMPACT FACTOR / INDEXING
2018 - 5.5
www.sjifactor.com

Ajanta Prakashan

CONTENTS OF MARATHI PART - IV

अ. क्र.	लेख आणि लेखकाचे नाव	पृष्ठ क्र.
१६	महात्मा जोतीराव फुले यांच्या शिक्षणविषयक विचारांची प्रामाणिकता आकाश शेषराव बांगर	६४-६६
१७	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकरांचे राजकीय विचार अमोल भाऊराव बंड	६७-७०
१८	सामाजिक चळवळीत विचारवंताचे योगदान प्रा. दिगंबरकुमार प्रल्हादराव लांडगे	७१-७५
१९	पंडित जवाहरलाल नेहरू यांचे आदर्शवादी विचार कु. अलफीया ई. खानावाले प्रा. डॉ. जीवन पवार	७६-८०
२०	समाजसुधारणा चळवळीत राष्ट्रसंत तुकडोजी ऐतिहासिक योगदान प्रा. डॉ. किशोर एच. बारापात्रे	८१-८३
२१	मध्ययुगातील प्रमुख महिला संतांचे स्त्री कल्याणासंबंधी सामाजिक प्रबोधन प्रा. डॉ. एम. पी. खेडेकर	८४-८६
२२	महात्मा फुलेंच्या विचारातील सामाजिक व आर्थिक क्रांती प्रा. डॉ. मधुकर श्रीराम ताकतोडे	८७-९०
२३	डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर कृषी अर्थव्यवस्थेसंबंधी विचार डॉ. उल्हास ना. मेडशीकर	९१-९२
२४	सामाजिक कार्यामध्ये गो. ग. आगरकरांचे योगदान डॉ. नाना वानखडे	९३-९६
२५	पं. नेहरुचे लोकशाही विषयक विचार प्रा. नीता पांडे	९७-१००
२६	दलित व समाज परिवर्तन प्रा. विनय पैकिने	१०१-१०२
२७	ब्रंजारा महिलांची आर्थिक व सामाजिक स्थिती प्रेमसिंग प्रल्हाद जाधव	१०३-१०५
२८	सामाजिक चळवळीत विचारवंताचे ऐतिहासिक योगदान राजेंद्र बापूराव वाकडे	१०६-११०
२९	माहितीचा अधिकार आणि त्याचे महत्व प्रा. रमेश गुलाबराव सुरळकर	१११-११७
३०	महात्मा गांधी आणि शाश्वत विकास डॉ. सचिन ज. नेले	११८-१२१

२९. माहितीचा अधिकार आणि त्याचे महत्व

प्रा. रमेश गुलाबराव सुरळकर

श्रीमती सिंधुताई जाधव कला व विज्ञान महाविद्यालय, मेहकर, जि. बुलढाणा.

प्रस्तावना

भारत सरकारने १५ जून २००५ रोजी माहितीचा अधिकार अधिनियम, २००५ संमत केला असून मुलभूत अधिकाराच्या कलम १९ (१) मध्ये समाविष्ट आहे. शासकीय किंवा निमशासकीय तसेच खाजगी कार्यालयांच्या कामकाजाला जास्तीत जास्त पारदर्शकता याची आणि सर्वसामान्य नागरिकांना कार्यालयातील कामकाजाची माहिती याची अधिकृत कागदपत्र मिळवीत. तसेच नागरिकांच्या मुलभूत अधिकारांचे रक्षण करण्यासाठी माहितीचा अधिकार अधिनियम हा १२ ऑक्टोबर २००५ पासून अमलात आला आहे. हा कायदा शासकीय व निमशासकीय कार्यालये, स्थानिक स्वराज्य संस्था व शासन नियंत्रित महामंडळे, संस्था, कंपन्या यांच्यापुरता मर्यादित नसून शासनाच्या अधिनियमनुसार स्थापन झालेल्या किंवा शासनाकडून प्रत्यक्ष व अप्रत्यक्ष आर्थिक लाभ घेणाऱ्या संस्था उदा. शिक्षण संस्था बँका, ट्रस्ट इत्यादींना लागू आहे या कायद्याद्वारे केवळ दस्तऐवजांची माहिती प्राप्त करण्याचे अधिकार प्राप्त झाले नसून एखाद्या सार्वजनिक कामाची पाहणी व तपासणी करणे, त्यामध्ये वापरलेल्या मालाच्या दर्जाची तसेच एखाद्या संस्थेने खरेदी केलेल्या मालाच्या दर्जाची तपासणी करणे असे अधिकारही प्राप्त झालेले आहेत.

माहितीच्या अधिकाराची ऐतिहासिक पार्श्वभूमी :- माहितीचा अधिकार कायदा स्विकारण्यामध्ये जगातील पहिला देश स्वीडन हा ठरला असून १९६६ मध्ये 'फ्रीडम ऑफ प्रेस ॲक्ट' असा कायदा सर्वप्रथम मान्य केला. स्वीडननंतर डेन्मार्क, फीनलँड व नॉर्वे या देशांनी माहितीच्या अधिकाराचे कायदे केले. यूनोने १९४६ साली नागरिकांना माहिती मिळविण्याचे स्वातंत्र्य हा मुलभूत अधिकार म्हणून मान्य केला. २० व्या शतकाच्या उत्तरार्धात युरोपियन युनियनने माहितीचा अधिकार अनिवार्य मानला. १९६६ साली अमेरिकेत 'फ्रीडम ऑफ इन्फॉर्मेशन ॲक्ट' स्विकारण्यात आला. १९६६ मध्ये ब्रिटनने माहितीचा अधिकार स्विकारला. १६ डिसेंबर १९६६ रोजी नागरी व राजकीय हक्कांच्या आंतरराष्ट्रीय करारनाम्यानुसार, १९७१ मध्ये राष्ट्रकुल संघटनेने १९७८ मध्ये, युनेस्कोने तसेच १९८२ च्या दरम्यान कॅनडा, फ्रान्स व ऑस्ट्रेलिया या राष्ट्रकुलातील देशांनी माहितीच्या अधिकाराचा पुरस्कार केला. १९९० पर्यंत जगातील १३ राष्ट्रांनी माहितीचा अधिकार कायदा लागू केला होता. १९९० नंतर भारतात माहितीचा अधिकार कायदा लागू केला होता. २८ डिसेंबर २००५ रोजी चीनने 'द फ्रीडम ऑफ गव्हर्नमेंट इन्फॉर्मेशन ऑफ लॉ' असा कायदा लागू केला. १६ नोव्हेंबर २००५ ट्युनिश येथील जागतिक संमेलनात या अधिकाराचा पुनरुच्चार करण्यात आला. जागतिक माहिती अधिकार सप्ताह ६ ऑक्टोबर ते १२ ऑक्टोबर पर्यंत असतो. महाराष्ट्र माहिती अधिकार दिन २८ सप्टेंबर हा असतो.

भारतातील माहितीच्या अधिकाराची पार्श्वभूमी :- भारतामध्ये विदेशी कानून शासन कारभाराबाबत 'गोपनीयता कायदा' १९२३ नुसार शासन कारभाराची माहिती वगळण्यात येण्यास स्वतःचा पाठ पुरावा होणे आवश्यक होते.

स्वातंत्र्योत्तर काळातही होती. त्यानंतर मात्र सरकारच्या कारभाराची माहिती वगळण्यात येणे हा होण्याच्या वृत्तीत प्रशासकीय कारभारात पारदर्शकता घेण्याचा विचार जुडे आला. भारताने राष्ट्रीय पातळीवर माहितीच्या अधिकाराचा कायदा होण्याच्या प्रयत्नांमध्ये राजस्थानमधील श्रीमती अरुणा रॉय यांच्या नेतृत्वाखाली 'मजदूर किसान शक्ती आंदोलन' महत्त्वपूर्ण उरले.

१९९९ मध्ये The National Campaign for peoples Rights to information या संघटनेची स्थापना झाल्यानंतर समाजातील विविध घटकानी उदा. श्री हर्ष मंडर, अण्णा हजारे, चंडीप्रसाद भट्ट, श्रीमती शोभा बाटरी इ. राष्ट्रीय कार्यकर्ते, वकीली, पत्रकारिता या क्षेत्रातील नामवंतांच्या पुढाकाराने घेतले गेले. भारतीय राज्यांत आरंभ होऊन इंडियाने संयुक्तपणे माहितीच्या अधिकाराच्या अधिनियमाचा प्रस्ताव तयार केला. या संघटनेच्या प्रयत्नांला सार्वजनिक प्रशासनाचे तामिळनाडू, गोवा या राज्यांनी १९९७ मध्ये माहितीच्या अधिकाराचे विधेयक मंजूर केले. २००० मध्ये राजस्थान, कर्नाटक, २००२ मध्ये दिल्ली, २००२ मध्ये महाराष्ट्र, आसाम या राज्यांनी माहितीच्या अधिकाराचा कायदा केला. केंद्रसरकारने या संघटनेत एम. डी. शौरी यांच्या अध्यक्षतेखाली समिती स्थापन केली. या समितीने १९९७ मध्ये माहितीच्या अधिकाराचा कायदा तयार केला. केंद्रातील सत्ताबदलानंतर वाजपेयी सरकारने Freedom of information Bill, २००० हे विधेयक तयार केले. सदर विधेयक डिसेंबर २००२ मध्ये संसदेत संमत झाले. या विधेयकावर जानेवारी २००३ मध्ये राष्ट्रपतींनी स्वाक्षरी देण्याची वाजपेयी सरकारद्वारे हा कायदा मंजूर करण्यात आला. त्यानंतर त्याची अधिसूचना न काढल्याने राज्यांच्या न्यायालयात बरीच दोन्ही संस्थांनी याचिका दाखल केली. सर्वोच्च न्यायालयाने केंद्रसरकारला जून २००४ मध्ये तसा आदेश दिल्यानंतर केंद्रसरकारने National Advisory council ची स्थापन केली. या परिषदेने १६ ऑगस्ट २००४ रोजी केंद्र सरकारच्या माहितीच्या अधिकाराचा आग्रह करणारे पत्र पाठवले. याआधारे २००५ साली हा कायदा अमलात आला.

माहिती अधिकार, अधिनियमाची उद्दीष्टे

१. शासकीय कामकाजाच्या पारदर्शक व्यवहारासाठी.
२. नागरिकांना माहिती उपलब्ध करून देण्यासाठी.
३. स्वच्छ शासनासाठी.
४. भ्रष्टाचार नष्ट करण्यासाठी.
५. नागरिकांना वळकत करण्यासाठी.
६. नागरिकांच्या हक्कांचे रक्षण करण्यासाठी.
७. नागरिकांना माहिती उपलब्ध करून देण्याच्या अधिकाराची व्यवहार्यता वाढणे उद्दिष्टे देण्यासाठी.
८. केंद्रीय माहिती आयोग व राज्य माहिती आयोगाकड माहितीच्या अधिकारा संबंधित तक्रारीचे निवारण करण्यासाठी.

माहितीचा अधिकार कायद्यातील तरतुदी

१. माहिती जाणून घेण्याची इच्छा असणाऱ्या कोणत्याही व्यक्तीला माहिती मागण्याचा अधिकार आहे.
२. माहिती कोणत्या कारणासाठी हवी आहे हे उघड करणे अर्जदारावर बंधनकारक नसते.
३. माहिती मागण्यासाठी नमुन्यातील अर्ज, संपकांचा पत्ता आणि १० रु. शुल्क पुरवणे ठरले.
४. एखाद्या माहितीसाठीचा अर्ज सहाय्यक माहिती अधिकार्याकडे दिलेला असेल व मदरचा अर्ज मुख्य कार्यालयकडे पाठवावयाचा असेल तर आणखी पाच दिवसांची जास्त मूदत दिली जाऊ शकते.
५. एखाद्या नागरिकाने जीवित स्वातंत्र्य या संदर्भात माहिती मागितली असेल तर ती ४८ तासांच्या आत देणे बंधनकारक आहे.
६. जर मागणी केलेली माहिती त्रयस्थ व्यक्ती किंवा संस्थेची असेल तर ती माहिती देण्यासाठी ४० दिवसांची मूदत आहे.
७. माहितीच्या अधिकारामध्ये कामाचे निरीक्षण किंवा तपासणी या बाबतींचा समावेश करण्यात आला आहे.
८. सर्वसाधारण माहिती एखाद्या व्यक्तीने मागितली असेल तर ती ३० दिवसांच्या आत देणे बंधनकारक आहे.
९. जनमाहिती अधिकार्याच्या निर्णयाविरुद्ध प्रथम अपील अर्जाकडे ३० दिवसांच्या आत अपील करता येते.
१०. केंद्रीय किंवा राज्य प्रथम अपील अर्जाकडे केंद्रीय वा राज्य माहिती आयुक्ताकडे ९० दिवसांच्या आत अपील करता येते.
११. चुकीची माहिती देऊन दिशाभूल केल्यास जनमाहिती अधिकार्याविरुद्ध कारवाई करता येते.
१२. अर्ज सादर केल्यापासून वेळेच्या आत माहिती न पुरवल्यास दंड आकारणीची तरतूद आहे.
१३. अर्ज एका सर्व प्राधिकरणाकडून दुसऱ्या प्राधिकरणाकडे वर्ग केल्यास पाच दिवसांत करणे बंधनकारक आहे.
१४. माहिती देण्यासाठी व्यवहार्य यंत्रणा उभारणे, राज्यकारभारात पादर्शकता आणणे, राज्यकारभारात खुलेपणा निर्माण करणे, राज्यकारभार व शासन व्यवस्थेतील भ्रष्टाचारास आळा घालणे, नागरिकांना शासकीय कारभारात सहभागी होता यावे. इत्यादी तरतुदी समाविष्ट आहेत.

अर्जदारांचे हक्क व माहिती देण्याची पध्दती :- माहितीचा अधिकार कायद्याच्या कलम ४ (१) (ब) नुसार जेव्हा राज्य शासनाच्या नियंत्रणात असलेल्या कोणत्याही सार्वजनिक प्राधिकरण किंवा संस्थाने माहितीची मागणी करणाऱ्या अर्जदाराला माहिती देणे बंधनकारक करण्यात आले आहे. माहिती देणे नावाने व्हावे म्हणून सर्व अधिकार्यांची विषयवार विभागणी करून ती सुविधेने करून देणे, संबंधित माहितीने संगणकीकरण करून अर्ज संकेतस्थळाद्वारे (वेबसाइट) उपलब्ध करून देणे बंधनकारक आहे. या कायद्याची अंमलबजावणी जाहीर झाल्याच्या ताखेपासून म्हणजेच १२ जून २००५ पासून १२० दिवसांच्या आत सर्व प्राधिकरणांनी प्रासध्द करणे बंधनकारक आहे.

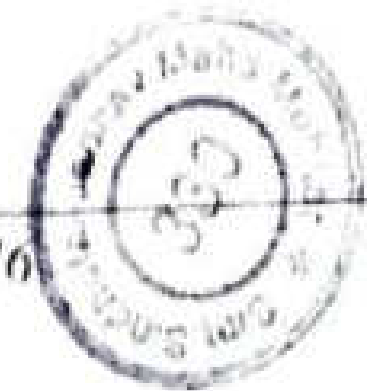
१. संबंधित प्राधिकरणाचे संघटन.
२. कामाचे स्वरूप व कर्तव्ये स्पष्ट करणे.
३. त्यांच्या अधिकार्याचे व कर्मचाऱ्यांचे अधिकार व वेतन नमुद करणे.

४. निर्यात क्षेत्राची कार्यक्षमता व त्यासाठी विविधत केल्याची प्रमाणिके तयार करणे
५. प्राधिकरणाच्या एकूण कार्यक्षमतेचे विवरण, नियमावली, सूचना यांचा तयारित करणे
६. निर्यातक्षेत्रातील प्रतीत केलेल्या वेगवेगळ्या समस्या व उपसमाप्ती त्यांची कार्यक्षमता यांची माहिती
७. संस्थेच्या अधिक अंदाजपत्रकाचा अहवाल
८. ज्या व्यक्तीचा ह्यास मान्यता, परवानगे व अधिकारपत्रे दिली गेली आहेत त्यासंबंधी सविस्तर माहिती
९. संगणकीकरण करून देवलेल्या माहितीचा तयारित
१०. जनतेला माहिती उपलब्ध करून देण्यासाठी अर. लेखी सुविधा
११. जनमाहिती अधिकार याने ताबे व पदाबाध इत्यादी
१२. प्राधिकरणाचे कोणत्याही स्वातंत्र्य प्राधिकरणाच्या कामकाजाशी संबंधित एखादी माहिती योग्य ती फी भरून प्राप्त करण्याचा अधिकार जातला आहे
१३. कोणत्याही स्वातंत्र्य कायदा लागू करण्याचा तो काम नियम अटीप्रमाणे आहे किंवा नाही याची खात्री करण्याचा अधिकार जातला आहे
१४. एखाद्या संस्थेच्या दरम्यानच्या तयारणी करण्याचा अधिकार प्राप्त झाला आहे
१५. प्राधिकरणाचे संगणकीकरण केलेल्या माहितीची प्रिन्ट किंवा फ्लॉपी डेप्याचा अधिकार प्राप्त झाला आहे
१६. माहितीची भागणी करणा या अर्जाद्वारा माहिती कोणत्या कारणामाती हवी आहे हे जाहीर करणे बंधनकारक नाही

सार्वजनिक अधिकार्याची कलेब्ध

१. जनतेने भागणी केलेली माहिती उपलब्ध करून देणे संबंधित प्राधिकरणाच्या जन माहिती अधिकार्याची जबाबदारी असते
२. ही माहिती ३० दिवसांच्या आत देणे संबंधित अधिकार्यावर बंधनकारक असते
३. एखाद्या व्यक्तीचे जीवन स्वातंत्र्य धोक्यात असल्यास त्यासंबंधीची माहिती ४८ तासात उपलब्ध करून देणे आवश्यक आहे
४. भागणी केलेली माहिती जर एखाद्या त्रयस्थ व्यक्ती किंवा संस्थेशी संबंधित असेल आणि त्रयस्थ व्यक्ती किंवा संस्थेने जर ती माहिती गोपनीय मानलेली असेल तर जनमाहिती अधिकारी अर्ज प्राप्त झाल्यापासून ५ दिवसांच्या त्या तयारी व्यक्ती किंवा
५. संस्थेला नोटीस देता व त्रयस्थ व्यक्ती किंवा संस्थेचे काय भल आहे यासंबंधी ती नोटीस मिळाल्यापासून १० दिवसांत निर्णय घेते
६. बरील मुदतीत उत्तर प्राप्त झाले किंवा नाही झाले तर अर्ज मिळाल्यापासून ४० दिवसांच्या आत निर्णय होणे अधिकार्यावर बंधनकारक असते
७. जनमाहिती अधिकार्याच्या निर्णयावर आपलीय अधिकारी यांच्याकडे अपील करण्याचा अधिकार त्रयस्थ पाटीला आहे

अपिलीय अधिकारी :- एखाद्या जनमाहिती अधिकाऱ्याने या कायद्यातगत दिलेल्या अर्ज स्वीकारला नाही, किंवा माहिती मुदतीत दिली नाही किंवा ज्यादा फी आकारली किंवा चुकीची दिशाभूल करणारी माहिती दिली तर संबंधीत व्यक्ती ३० दिवसांच्या आत अपिलीय अधिकाऱ्याकडे अपील करू शकते. तेव्हा ३० दिवसात किंवा जास्त जास्त ४५ दिवसात निर्णय देणे अपिलीय अधिकाऱ्यावर बंधनकारक आते.

राज्य माहिती आयुक्त :- जर अपिलीय अधिकाऱ्याने दिलेल्या निर्णयामुळे संबंधीत व्यक्तीचे समाधान झाले नाही तर ती व्यक्ती केंद्रीय किंवा राज्य माहिती आयोगाकडे ९० दिवसात अपील करू शकते. या संदर्भात संबंधीत निर्णय माहिती आयुक्त देतात. हा निर्णय कायदानुसार अंतिम समजला जातो.

केंद्रीय माहिती आयोग (Central Information Commission)

माहिती अधिकार अधिनियम - २००५ मधील कलम १२ ते १४ मध्ये केंद्रीय माहिती आयोगा संदर्भात तरतूद आढळते. केंद्रसरकारच्या राजपत्रामधील अधिसूचनेनुसार अधिनियम २००५ मधील प्रकरण III कलम १२ अंतर्गत केंद्रीय माहिती आयोगाची स्थापना करण्यात आलेली आहे.

केंद्रीय माहिती आयोगाची रचना :- केंद्रीय माहिती आयोगात केंद्रीय आयुक्त आणि आवश्यक तेवढे इतर आयुक्त असतात. मात्र १० पेक्षा अधिक माहिती आयुक्त नसतील अशी तरतूद आहे. राधाकृष्ण माथूर हे जून २०१७ पासून केंद्रीय माहिती आयोगाचे मुख्य आयुक्त म्हणून कार्यरत आहेत. याशिवाय इतर ८ माहिती आयुक्त यशवर्धन आझाद, मंजुळा प्रकाश, प्रा महाभूषण श्रीधर, सुधीर भागवत, विमल झुल्का, दिव्य प्रकाश, अमिता भट्टाचार्य, वसंत संठ कार्यरत आहेत.

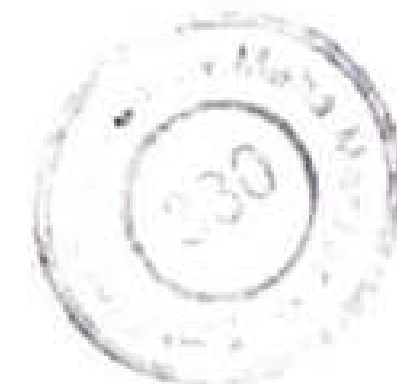
माहिती आयुक्ताची नियुक्ती :- मुख्य माहिती आयुक्त आणि इतर माहिती आयुक्ताची नियुक्ती समितीच्या सल्ल्यानुसार राष्ट्रपती करतात. या समिती मध्ये पंतप्रधान (अध्यक्ष) तसेच लोकसभेचा विरोधी पक्षनेता आणि पंतप्रधानाने नियुक्त केलेला एक केंद्रीय कॅबिनेट दर्जाचे मंत्री यांचा समावेश असतो.

माहिती आयुक्ताची पात्रता

१. मुख्य माहिती आयुक्त आणि इतर माहिती आयुक्त या पदावर कायदा, विज्ञान व तंत्रज्ञान समाजसेवा, व्यवस्थापन, पत्रकारिता, जनसंपर्क माध्यम किंवा प्रशासन व शासन इत्यादी क्षेत्रातील ज्ञान व अनुभव असणाऱ्या व्यक्तीची निवड केली जाते.
२. मुख्य आयुक्त हा संसद किंवा राज्याधिकारमंडळाचा सदस्य नसावा.
३. त्याने कोणतेही आर्थिक लाभपद धारण केलेले नसावे.
४. तो व्यक्ती कोणत्याही राजकीय पक्षाशी संबंधित नसावा.
५. तो व्यक्ती कोणत्याही उद्योगधंद्या किंवा व्यवसायाशी संबंधित नसावा.

माहिती आयुक्ताचा कार्यकाल

१. मुख्य माहिती आयुक्ताचा कार्यकाल ५ वर्षांचा असतो.
२. ५ वर्षांच्या कार्यकालानंतर त्याची पुनर्नियुक्ती होत नाही.
३. तो वयाची ६५ वर्षांपर्यंत किंवा ५ वर्षे कालावधीसाठी पदावर राहू शकतो.

४. मुख्य आयुक्त आणि इतर आयुक्त कार्यकाल संपण्यापूर्वी आपल्या पदाचा राजीनामा राष्ट्रपतीकडे देऊन पदमुक्त होऊ शकतात.

वेतन भत्ते व सेवाशर्ती :- केंद्रीय माहिती आयुक्ताचा दर्जा हा निवडणूक आयुक्त पदाच्या समकक्ष आहे. त्यामुळे निवडणूक आयुक्त पदाला मिळणाऱ्या सेवाशर्ती वेतन, भत्ते, व इतर सुविधा मुख्य माहिती आयुक्तास सुध्दा मिळतात. केंद्रीय माहिती आयुक्ताला दरमहा रुपये ९०,००० तर इतर आयुक्त यांना रु ८०,००० व इतर भत्ते सेवाशर्ती पुरविण्यात येतात.

बडतर्फे किंवा पदभ्रष्ट करण्याची पध्दती :- केंद्रीय माहिती आयुक्त आणि इतर माहिती आयुक्तास राष्ट्रपती पुढील कारणावरून बडतर्फे किंवा पदभ्रष्ट करू शकते.

१. एखाद्या गंभीर अपराधाबद्दल दोषी ठरविण्यात आले असेल तर .
२. तो आपल्या कार्यकालामध्ये इतर कोणतेही काम सवेतन करीत असेल तर .
३. मानसिक व शारीरिकदृष्ट्या दुर्बलतेमुळे काम करण्यास अपात्र किंवा त्यांचे आर्थिक किंवा इतर हितसंबंध बाधा आणत असतील तर. वरील कारणांची चौकशी करण्याचे आदेश राष्ट्रपती न्यायालयाच्या सत्याने करू शकतो. न्यायालयीन चौकशीमध्ये ती व्यक्ती दोषी आढळल्यास राष्ट्रपती संबंधित आयुक्तास पदमुक्त करू शकतो. याशिवाय न्यायालयीन चौकशी दरम्यान संबंधित व्यक्तीस निर्लंबित करता येते किंवा कार्यालयाने न वेणाचा आदेश राष्ट्रपती देऊ शकतात.

राज्य माहिती आयोग (The State Information Commission)

राज्य माहिती आयोगाची तरतुद केंद्रीय अधिनियम २००५ मधील कलम १५ ते १७ नुसार करण्यात आलेली आहे. केंद्रीय माहिती आयोगाप्रमाणेच कलम १५ ते १७ नुसार राज्य माहिती आयोगाची रचना, नियुक्ती, पात्रता, कार्यकाल आणि बडतर्फे याबाबत तरतुदी आहेत राजशासनाच्या राजपत्रातील अधिसूचनेद्वारे राज्यात 'राज्य माहिती आयोग' स्थापन करेल आणि राज्य माहिती आयोग पुढील व्यक्तीशी मिळून बनलेले असेल.

१. राज्य मुख्य माहिती आयुक्त.
२. पेक्षा अधिक नसतील इतके इतर राज्य माहिती आयुक्त .
३. साधारणतः राज्य मुख्य आयुक्त आणि इतर आयुक्ताची नेमणूक राज्यपाल पुढील समितीच्या शिफारशीने करतील अशी तरतुदी आहे. या समितीत मुख्यमंत्री विधानसभेचा विरोधी पक्षनेता व एक कॅबिनेट दर्जाचा मंत्री यांचा समावेश होतो. सद्यस्थितीत महाराष्ट्र राज्य माहिती आयोगाचे मुख्य आयुक्त रत्नाकर गायकवाड आहेत. याशिवाय भारकर पाटील डी.बी देशपांडे, एम.एच.शहा, व पी डब्ल्यु पाटील असे इतर ४ राज्य माहिती आयुक्त आहेत.

माहिती आयोगाचे अधिकार व कार्य (Power and Function of Information Commission)

केंद्रीय माहितीचा अधिकार अधिनियम २००५ मधील कलम १८ ते २० नुसार माहिती आयोगाचे अधिकार व कार्य पुढीलप्रमाणे आहेत.

१. या कायदानुसार जनतेच्या तक्रारी स्विकारणे व त्याची चौकशी करणे हे केंद्रीय व राज्य माहिती आयोगाचे कर्तव्य आहे.

२. या कायद्यातील कलमान्वये कोणत्याही बाबीची चौकशी करतांना दिवाणी प्रक्रिया सहित, १९०८ अन्वये दाव्याची चौकशी करतांना न्यायालयांना जे अधिकार आहेत तेच अधिकार केंद्रीय व राज्य माहिती आयोगाला आहेत.
३. या अधिनियमामध्ये तरतुद केलेली शास्ती लादणे.
४. केंद्रीय माहिती आयोग व राज्य माहिती आयोग विहित करण्यात येईल. अशा कार्यपध्दतीवर अपिलावर निर्णय देईल
५. शपथपत्रावर साक्षीपुरावा घेणे.
६. कोणतेही न्यायालय किंवा कार्यालयाकडून शासकीय अभिलेखाची किंवा प्रतिची मागणी करू शकते.
७. साक्षीदार व दस्तऐवजांची तपासणी करण्यासाठी समन्स काढणे .
८. विशिष्ट स्वरूपातील माहिती मिळण्याची विनंती केली असेल तर माहिती पुरावणे .
९. माहिती किंवा माहितीचे प्रवर्ग प्रसिध्द करणे.
१०. अभिलेख ठेवणे, त्याची व्यवस्था ठेवणे व तो नष्ट करणे या संदर्भात त्याच्या पध्दतीमध्ये आवश्यक ते बदल करणे इत्यादी.

संदर्भग्रंथ सूची

१. आउटलाईन्स, ऑफ इंडियन लिगल हिस्ट्री, एम.पी.जे. वधवा अँड कंपनी, नागपूर.
२. बसु डी.डी.कमेंटरी ऑफ द कॉन्स्टिट्युशन ऑफ इंडिया, प्रकाशन प्रॉटिंग हाल, खंड ५.
३. बाली एल.आर. डॉ. आंबेडकर और भारतीय संविधान, भीम पत्रिका पब्लिकेशन.
४. बहिष्कृत भारत, दि. १८ जाने. १९२९ संपादक डॉ. बाबासाहेब आंबेडकर.
५. बसू.दुर्गादास भारतीय राज्यघटनेची ओळख, लेक्सिस नेक्सस पब्लिकेशन प्रा.लि.हरियाणा, भारत प्रथम आवृत्ती २०१४.

B. Jadhav
Coordinator - IQAC
Smt. Sindhutai Jadhav College
Mehkar, Dist. Buldana